Järnhälen.

Av Jack London
En roman om miljonernamakt

(Forts. från föreg. nr.)

Fastän han var min man tillåts jag ej att se honom. När jag talade om vem jag var, blev jag genast arresterad. Och vid samma tid arresterades alla socialistiska kongressmedlemmar i Washington, inberäknat den olycklige Simpson, som låg sjuk i tyfoidfeber på sitt hotell.

Den rättsliga undersökningen förrättades med största skyndsamhet. Det underbara var, att Ernst ej blev avrättad. Detta var ett missgrepp av oligarkien, som kom att stå dem dyrt. Men oligarkien var allt för tillfälle under denna tid. Den var berusad av sina framgångar och föga drömde den om att denna lilla handfull hjältar inom sig hyste makten att en gång skaka den i dess grundvalar. I morgon, när den stora revolutionen bryter lös och hela världen genljuder av miljonernas tramp, skall oligarkien för sent inse hur denna lilla hjältehop har vuxit stark.*

Själv revolutionist och noga invigd i de revolutionäras hemliga planer, deras hopp och fruktan, kan jag bättre än de flesta besvara anklagelsen om att de skulle gjort sig skyldiga till bombattentat i kongresshuset. Och jag kan ärligt säga, utan några tvivel eller förbehåll, att socialisterna varken inom eller utom kongressen hade någon hand med i spelet. Vem som kastade bomben veta vi icke, men en sak äro vi absolut säkra på, och det är att vi icke gjorde det.

Å andra sidan, finns det saker, som peka på att Järnhälen var skyldig till denna handling. Naturligtvis kunna vi ej bevisa det. Våra slutledningar äro endast grundade på antaganden. Men åtskilliga fakta föreligga, som vi känna till. Det hade framburits till talmannen genom styrelsens hemliga agenter, att de socialistiska kongressmedlemmarna skulle tillgripa terroristiska medel, och att dagen var bestämd, då dessa våldsdåd skulle begynna. Det var just den angivna dagen som explosionen ägde rum. På grund härav hade en truppstyrka blivit placerad i kapitolsbyggnaden. Då vi ingenting visste om bomben, och då en bomb faktiskt hade exploderat, och myndigheterna i förväg planerat för explosionen, är det fullt berättigat att draga den slutsatsen, att Järnhälen var underrättad. Men vi anklaka dessutom Järnhälen för att ha gjort sig skyldig till ogärningen, och att den planlagt och fullföljt den i avsikt att kasta skulden på oss och framkalla vår undergång.

Från talmannen utstade varningen ut till alla de kreatur i kongresshuset, som buro det skarlakansroda livréi. Medan Ernest talade, visste de att någon våldsam handling skulle begås. Och för att göra dem rättvisa trödde de upprättet och ärligt att denna handling skulle begås av socialisterna. Vid rättegången vittnade de förtfarande lika ärligt och uppriktigt att de sägo det, det var alltsammans, att kasta bomben, och att den exploderat för tidigt. Naturligtvis sägo de ingenting alls i den vägen. I sin av fruktan uppjagade fantasi trodde de att desägo det, det var alltsammans.

Som Ernest sade vid domstolen: "Förefaller det förnuftigt, att om jag skulle kasta en bomb, jag då skulle utvälja en sådan ynklig liten stackars? Det var inte tillräckligt med krut i den. Den gav ifrån sig en massa rök, men skadade ingen, med undantag av mig själv. Den exploderade alldeles invid mina fötter, men dödade mig inte. Tro mig, om jag skulle kasta bomber, säge jag nog till att de gjorde skada. Det skulle bli mer än rök från mina petarder."

Här frambölls av åklagarmakten, att bombens svaghet var ett misstag av socialisterna, alldeles på samma sätt som dess för tidiga explosion, förorsakad genom Ernests nervositet, som kommit honom att tappa den i stället för att kasta den. Till bestyrkande av detta argument var det många kongressledamöter som vittnade, att de sett Ernest fumla med bomben och slutligen tappa den.

Vad oss själva beträffade, så var det ingen av oss, som visste hur bomben kastats. Ernest sade mig, att en bråkdel av en sekund innan den exploderade, hade han både hört den och sett den slå emot sina fötter. Detta sade han, också inför domstolen, men ingen trodde honom. Dessutom var hela saken "hopkokad", för att använda ett populärt language. Järnhälen hade beslutat att urota oss, och den rönte intet motstånd.

Det sägs att sanningen alltid kommer fram. Men jag betvivlar detta påstående. Nitton år ha förflutit sedan dessa händelser timade, och trots våra outtröttliga efterforskningar ha vi ej kunnat finna den man, som verkligen kastade bomben. Utan tvivel, var han en Järnhälens medhjälpare, men han har undgått upptäckt. Vi ha aldrig fått den minsta aning om hans identitet. Och nu, så långt fram i tiden, återstår endast att ge hela denna affär en plats bland historiens hemlighetsfulla tilldragelser.*

---

*) Avis Everhard skulle ha nödgats leva många generationer framåt, innan hon lyckats få förklaringen på detta särskilda mysterium. För litet mindre än hundra år efter hennes död upptäcktes Pervaises bekännelse i Vatikanens hemliga arkiv. Vi börja måhända tala litet om detta föga kända dokument, som i sin helhet endast är av intresse för historieforskaren.

Pervaise var en amerikanare, född av franska föräldrar, som år 1913 e. Kr. var insatt i Tomasfängelset i New York, anklagad för mord. Genom hans bekännelse få vi veta, att han ej var någon förbrytare. Han var varmblodig och lidelsefull. I ett anfall av svartsjuka dödade han sin hustru —en mycket vanlig handling under dessa tider. Pervaise hyste stor fruktan för döden, vilket ville vi få läsa om i hans bekännelse. För att undfly denna hade han gjort vad som helst och polisagenterna, förberedde honom genom att försäkra att nåd med all säkerhet ej kunde undgå att dömas till döden. Dödsdomen verkställdes den tiden så, att den skyldige, man eller kvinna, placerades i en särskild konstruerad dödsstol, och under överinseendet av en kompetent fysiker avlivades medelst en tillräckligt stark elektrisk ström. Detta kallades elektrokution och var mycket populärt under denna period. Anaesthesia infördes ej förrän senare.

Denne man, en godhjärtad människa, men vars natur var behäftad med en grym animalism, inspärrad i fängelse och väntande på ingenting mindre än döden, övertalades av Järnhälens agenter att kasta in bomben i representanternas hus. I sin bekännelse förklarar han uttryckligt att man sagt honom att bomben skulle bli svagt laddad och att intet människoliv skulle gå förlorat. Detta överensstämmer fullkomligt med vad som hände då bomben exploderade vid Everhards fötter.

Pervaise smugglades in i ett av gallerierna, synbarligen avstängt för reparation. Han skulle själv utvälja ögonblicket för bombkastningen, och han bekänner helt naivt att han i sitt intresse för Everhards till och den uppständelse det väckte nästan höll på att glömma sin mission.

Till belöning för sitt dåd blef han ej endast befriad från fängelset utan erhöll dessutom livtidspension. År 1914 e. Kr. blev han emellertid aperipen av reumatism i hjärtat, och lefde ej längre än tre dagar därefter. Det var i det han eftersände den katolske prästen, fader Peter Durban, för vilken han gjorde sin bekännelse. Så betydelsefull fann prästen denna att han lät skriva ned och beediga den. Vad som därefter hände kunna vi endast antaga. Dokumentet var säkerligen av tillräcklig betydelse för att finna vägen till Rom. Ett mäktigt inflytande måtte ha gjort sig gällande, ty bekännelsen undertrycktes, och var först under sistförlutna århundrade som Lorbia, den framstående talenske vetenskapsmannen, av en ren händelse upptäckte den under sina forskningar i Vatikanen.

Numera råder ej något tvivel om, att det var Järnhälen, som var ansvarig för den bomb, vilken exploderade i kongresshuset år 1913 e. Kr. Även om Pervaises bekännelse aldrig kommit i dagen, hade man knappt kunnat betvivla detta, ty dådet i fråga, som sände femtiotvå kongressmedlemmar i fängelse liknade otaliga dåd, som begåtts av oligarkerna och före dem av kapitalisterna.

Vi ha ett klassiskt exempel i det grymma juridiska mord på de oskyldiga så kallade Havmarketanarkisterna i Chicago under sista tiotalet av det nittonde århundradet e. Kr. Som en särskild kategori ha vi överlagd eldarelägning och förstöring av kapitalistisk egendom av kapitalisterna själva. För dylik förstörelse av egendom straffades ofta oskyldiga inför dåtidens domstolar.

Under arbetareoroligheterna i början av tjugonde århundradet e. Kr. användes en liknande, men ännu mera blodfik taktik, i striderna mellan kapitalisterna och Västra staternas gruvarbetareförbund. Järnvägsstationen Independence blev vid detta tillfälle upphränd av kapitalisternas agenter. Tretton män dödades och många flera sårades. Varefter kapitalisterna, som behärskade både det lagstiftande och det rättsskipande statsmaskineriet i Colorado, anklagade gruvarbetarna för dådet och höllo på att få dem dömda. Romanes, ett av verktygen i denna affär, var liksom Pervaise insatt i fängelse i en annan stat, Kansas, där han inväntade sin dom, då han uppsöktes av kapitalisternas agenter. Men i olikhet mot Pervaises offentliggjordes hans bekännelse redan under hans levnad.

Under samma period ha vi också affären Moyer och Haywood, två kraftiga och oförskräckta arbetsledare. Den ene var president och den andre sekreterare i Västra staternas gruvarbetareförbund. Exguvernören över Idaho hade blivit mördad på ett hemlighetsfullt sätt. Brotte tillskrevs vid denna tid helt öppet gruvägarna, av socialisterna såväl som av gruvarbetarna. Icke desto mindre blevo Moyer och Haywood på grund av en sammansvärjning mellan guvernörerna över Idaho och Colorado och i strid med den nationella och statliga konstitutionen häktade, kastade i fängelse och anklagade för mord. Det var i följd av denna händelse som Eugene Debs, de amerikanska socialisternas nationalledare, yttrade följande ord: "De arbetarledare, som ej kunna bestickas och skrämmas till lydnad, måste angripas från bakhåll eller mördas. Moyers och Haywoods enda brott är det, att de varit arbetarklassen obrottsligt trogna... Kapitalisterna ha stulit vårt land, fördärvat vår politik, besmittat våra domstolar, och trampat ned oss med sina skärpskodda hästar, och nu föreslå de att mörda alla dem, som ej vilja underkasta sig deras brutala regemente... Guvernörerna över Colorado och Idaho utföra endast sina herrars, plutokraternas befallningar. Kommandot lyder: Arbetarne mot pultokratien. Men om plutokraterna lyckats slå det första våldsamma slaget, så skola vi slå det sista."

(Forts.)

Canada-Nyheter

Den brottningsälskande allmänheten i Winnipeg kommer att nyårsdagen få tillfället att själva bedöma värdet av den publicitet, som givits Reginald Siki, "The Battling Siki," "The Gorilla Man" etc. etc., han, som gav den franska gunstlingen en "Knock-out smocka". Sina brottningar har Siki hittills vunnit på grund av sin rå styrka och sina brutala metoder, men Taylor har mött rå styrka förr och kommer nog att giva negern ett varmt mottagande.

Från Kinistino. Undertecknad är att om det är någon, som har avlagda kläder, som ni inte ämnar att bruka mera, så ombedes ni på det hjärtligaste att sända sådant till undertecknad till utdelning åt sådana, som äro i behov. Det är tränzt och hårt för mången att få skor och kläder för sin familj. Ber att på samma gång få sända en jul- och fridens hälsning till vänner och bekanta både nära och fjärran, som också eta gott nytt år med alla dess välsignelser, som vår älskade Fader alltid giver. Med största vänlighet och högaktning,

Pastor J. Bergqvist.

Ett och annat från Port Arthur, Ont. Under en följd av år ha stadens unga svenskar varit som en hjord, den ingen herde haver. Visserligen har man sett smärre grupper samlas i kyrkorna söndagskvällarna, och så ha väl danslokalerna dragit tillsammans en rätt ansenlig samling emellanåt, men något gemensamt socialt arbete ha de inte varit i stånd att enas om. Det var en tid, då vi Port Arthur svenskar voro väl försedda med föreningar av alla möjliga slag, men så kom kriget och rövade de bästa krafterna, och samtidigt avstängdes immigrantströmmen från de nordiska länderna. Föreningarna antingen dogo eller tvingades att nedlägga sin verksamhet. Sedan barrikaden i norden brustit och nordbon åter givit sig ut på vikingafärder, ha många unga män och kvinnor hälsats välkomna till vår stad, och deras antal har växt, så att vi denna dag ha en ganska ansenlig skara unga män och kvinnor hopsamlade från de skandinaviska länderna. Att dessa hurtiga unga män och kvinnor ej obemärkt skulle försvinna bland hopen, var ju ej att förmoda. Något gemensamt, varom de kunde samlas, vore att vänta — men vad? Kyrkorna äro ju stabiliserade organisationer med sina avlönade organisatorer och borde vara i stånd att samla dessa unga och giva dem något av värde, något som kunde fylla deras krav på livet. Men tyvärr har ej någon samling på detta område observerats. Det lämnades till de unga själva att bygga upp sina egna sociala band, och så beslutade för några dagar sedan en liten grupp att bilda en klubb och gav densamma namnet Föreningen Skandinaviska Hemmet. På själva Luciadaftonen den 12 december hade den sin invigningsfest i sin nya lokal 318 Bay St. Lokalen var fylld av besökare och föreningsmedlemmar, och ett rikhaltigt program med kaffe och dopp serverades. Efter programmet och kaffet gavs tillfälle till dem som önskade att taga sig en "svängom" i den rätt så rymliga lokalen. För att säga något om föreningen och dess verksamhet, arbetsordning m. m. är det i skrivande stund inte alldeles klarejort, alldenstund att föreningen ännu ligger i födslosmärtorna. I första hand skall klubben förse sina medlemmar och skandinaver för övrigt med ett läsrum, varest skandinaviska tidningar och böcker finnas att tillgå, och samtidigt tjänstgöra som en sammanbindningslänk för skandinaverna. Vidare, så snart tillfälle gives, mottaga, hjälpa och bistå nyanlända skandinaver, ävenså hjälpa och bistå nödställsa landsmän. Det sagda torde vara nog. Hoppas, att barnen tillväxer i visdom och fyller den mission, som den tagit på sina axlar att utföra.

Observator.

Kinistino, Sask.

Småplock från Water Glen, Alta. Året 1923 har snart svunnit hän. Huruvida vi använt tiden så som sig borde, är något, som den store Överhuvudet får avgöra. Dock finnes det något inom oss, som säger, att vi kunhat använda tiden bättre och vinna mera för vår Herre och Frälsare. — Här i Water Glen ha vi under sommaren och hösten haft besök av flera predikanter, bland vilka vi särskilt må nämna dr Olof Hedeen, dr Hedberg, mångårig missionär i Indien, pastor Walby från Winnipeg samt Öhman från Washington. Dessa framburo det gamla kärnfriska evangelium till stor uppbyggelse för oss alla. — Tacksägelsedagen firade vi söndagen den 11 nov. Vi hade ett gott program, vari flera deltogo med läsning, tal och sång. Efter programmet bjöd församlingen alla samtliga på kaffe, så upptogs ett tacksägelseoffer, som steg till något över $22.00, som skulle användas för missionen i Canada. — Vi hade även förmånen att hava Albertakonferensens halvårsmöte här, som började den 30 november och fortsatte över söndagen den 2dra december. Den var välbesökt av predikanter och medlemmar från de omkringliggande församlingarna. Vi voro för det första tacksamma till Gud för de vittnen han sände hit, och inte minst för det fulltoniga evangelium de hade att frambära för lyssnande människoskaror. Dessa voro: pastor Erickson, Martin Bergh, N. J. Thornquist, missionär Ole Larson, J. A. Wingblad samt den nykomne pastorn i Wetaskiwin P. M. Meyer, som sjöng och spelade på sin gitarr så som endast han kan göra. Guds helige Ande vilade tungt över mötet från början och till slut, och vi hade även glädjen att följa några längtande själar till korsets fot. — Måndagen den 3 december hade syföreningen sin årliga försäljning, och den gick över förväntan, i det att den steg till den vackra summan av 248 dollars. Jag önskar härmed å mina egna och syföreningens vägnar hembära ett hjärtligt tack till alla, som på ett eller annat sätt bidragit till detta goda resultat. Vi önska såsom förening få sända våra medel över haven åtföljda av bön, så att vi i någon mån få vara med och skingra hedendomens mörker. — Missionsförsamlingen i Malmö hade sin försäljning på fredagen samma vecka, och som de äro våra närmaste grannar, är det trevligt att hälsa på varandra ibland. Så gjorde vi även denna gång. Alla syntes hava köplust, och alla gjorde sitt bästa, och den inbringade omkring $280.00. — Söndagen den 16 dennes firades tacksägelsedagen på samma ställe, då vi även hade förmånen att vara där. Efter programmet upptogs ett offer för missionen, och sist serverades kaffe. Det var intressant att se, huru slängda malmögubbarna voro att både koka och servera kaffe. Jag antar, att det inte var första gången. — Till alla vänner sända vi denna önskan: God jul och ett gott nytt år!

Mrs E. Hindorff.

POTATISSKÖRDEN.

Vilken stor roll potatisen spelar på världsmarknaden, därom får man ett rätt gott begrepp, då man hör, att världens totalskörd under 1922 (med undantag av Ryssland) uppgick till 5,000 miljoner bushels. Några slutgiltiga siffror för 1923 års skörd föreligga ännu icke, men de länder, som allaredan insänt statistiska uppgifter, rapportera, att 1923 års skörd belöper sig till 79 procent av skörden för 1922. I dessa siffror ingår icke potatis, som oldas i trädgårdar och täppor för husbehov.

Det förnämsta potatisproducerande distriktet är beläget i nordvästra Europa, där jordmånen och de klimatiska förhållandena äro särdeles gynnsamma för potatisodling. I denna del av Europa spelar potatisen en mycket betydande roll, dels som födoämne för människor och djur, dels för framställning av alkohol.

Tyskland är världens förnämsta potatisproducent. Skörden under 1923 uppskattas till 1,200 miljoner bushels, vilket är något mindre än under 1922, då 1,494 miljoner bushels inhöstades på de tyska potatisfälten. Polen kommer på andra plats med en beräknad skörd under 1923 av 396 miljoner bushels, jämfört med 1,220 miljoner bushels under 1922.

Under åren före kriget importerade Förenta Staterna omkring 3½ miljoner bushels årligen, eller något mer än dubbelt så mycket som exporterades. Allt sedan 1920 har emellertid importen stadigt minskats, och 1922 uppgick den importerade kvantiteten till endast 1,775,000 bushels. Detta var mindre än hälften av den genomsnittliga årsimporten under perioden 1910—1914 och mer än en miljon bushels mindre än den amerikanska exporten förlidet år. Cuba är den förnämsta avnämaren av amerikansk potatis; mer än 60 procent av den amerikanska exportpotatisen går till Cuba.

Nederländerna är världens förnämsta potatisexportör och utskeppar mer än 25 procent av världens exportpotatis. Italien utskeppar också mycket potatis, och likaså Canada och Danmark. Exportsiffrorna för dessa tre länder i den nämnda ordningen 5 miljoner, 4 miljoner och 2 miljoner bushels.

ATT LEVA

ATT LEVA, det är att leva i harmoni med tidsbrytningarna, d. v. s. i fullt vaket tillstånd följa med tidshändelsernas och världshändelsernas gång. Det är att vara besjälad med socialismens heliga och sanna läror; att i själ och hjärta brinna av frihetsidealets flammande eld, att kasta sig i striden närhelst och varhelst solidaritetskänslan och rättvisan kräva det.

ATT LEVA, det är att inom sig själv uppfostra ett bättre jag, som förmår skilja på gott och ont, som förmår skilja på rätt och orätt, som förmår att välja mellan lögn och sanning. Ett jag, som kan entusiasmeras, hänföras och manande befallas, närhelst revolutionens stormklockor kalla till strid för rätt och sanning, för allt, som är gott, stort och ädelt. Detta är att leva!

ATT LEVA, det är att lära känna sig själv, känna sin okunnighet, känna och varsna sin litterära underlägsenhet i förhållande till arbetarrörelsens stora andar, Lenin, Trotzky, Liebknecht m. fl. och i proportion därmed sträva att öka sin bildning och sitt vetande, sträva att bliva en mänsklighetens befriare, en paroll, en fanfar i den stora arbetarklassens befrielsekamp.

ATT LEVA, det är att frimodigt och med öppen blick se framtiden an, att ha en öppen och klar inblick i politiska dagshändelser samt klass- och målmedvetet understödja proletärskarornas friheterörelse, att med full övertygelse och orubblig tro om arbetarklassens slutliga seger stå beredd att möta konsekvenserna, i vilken form de än må framträda, och med ävad och härdad handlingskraft och ett hjärta klappande av idel frihetssinne motse förlossningens stora dag. Det är att leva.

ATT LEVA, det är att stå i opposition mot ett samhällssystem, som blott vill nöd och lidanden. Som låter den ena människan vältra sig i lyx och överflöd, medan den andre handlas och plågas till döds, hederlider av svält, som fängslas, missa människor, medan samhällets argaste tjuvar gå fria och oantastde. Som gör lögn till sanning och sanning till lögn, som trampar det goda, det ädla, det sanna och rättfärdiga under reaktionens blodbestänkta fötter och låter det onda, det osedliga, det lögnaktiga och orättfärdiga i fred få gro och frodas. Att opponera, protestera och i handling sträva att förgöra ett sådant missrepresenterande samhälle är att leva.

ATT LEVA, det är att inom sig bära ett hat till allt gammalt, till allt, som visar sig vilja hindra mänsklighetens andliga och ideologiska frammarsch, det är att inom sig bära ett stycke inbillningskraft, som manar och inspirerar, idealiserar och driver en att utföra handlingar: skona och ärorika, som manar en till en oavlåtlig kamp för Marxism, det fattiga folkets och frihetens beskyddare. Detta, ja, detta är att leva.

Wm. Höglund.

Gynna våra annonsörer.

URMÄNNISKORNAS HEMORT FUNNEN?

Amrikanska vetenskapsmän, som befinna sig på en expedition i Mongoliet, tro sig nu ha listat ut, att urmänniskorna bodde i nämnda trakt.

10 miljoner år gamla ägg.

En amerikansk expedition är sedan någon tid verksam vid utforskandet av vissa delar av Kina, speciellt Mongoliet och Gobiöknen. Bland de mest uppseendeväckande fynd, den amerikanska expeditionen gjort i år, räknas ett antal synnerligen väl bibehållna ägg från en dinosaurieart. Inalles ha 14 ägg påträffats, intill 8 tum i längd. Trots att de äro cirka 10 miljoner år gamla, äro de lika väl bibehållna, som voro de nyligen lagda. Ett av äggen är knäckt och besaringen är så utomordentlig, att det vid förstörelsen inne i ägget befintliga ägget framträder ytterst tydligt till sina skelettkonurer. Äggen ha påträffats i två grupper, tvenne nästen, om man så får kalla den sand, vari de lagts för att av solvärmen drivas till utveckling, ett om fem ägg och ett om nio. Några få steg från den ena gruppen fanns ett väl bibehållet skelett av dinosaurien, vilket föranlett upptäckaren att förmoda, att den sandstorm, som utsläckt detta djurs såväl som äggens liv, överraskat modern just ögonblicket efter ett av äggen lagts.

Den nu arbetande expeditionens syfte är trefaldigt. Det gäller först att genom påvisandet av förekomsten av fossilrester konstatera, att nuvarande mongoliet i urgamla tider varit ett spridningscentrum för animalt liv till olika delar av världen. Man har nu funnit ej mindre än 70 skallar och 12 fullständiga skelett av olika dinosaurietyper, levande från fem till tio miljoner år sedan, av vilka en del tvivelsutan kunna sägas vara förfäder till dylika jättedjur, av såväl växt- som djurätande slag, vilkas skelett funnits i Montana. Man anser det alldeles säkert, att de från Förenta Staterna kända dinosaurierna härstamma från förfäder, levande på Mongoliets stepper, och att en invandring otvivelaktigt ägt rum från Asien till Amerika via Behringsbryggan. Denna har sänkts i havet för antagligen 250,000 år sedan.

Expeditionens andra uppgift är att söka finna urformen för hästen, den sökta femtåiga urformen, vilken teoretiskt kan rekonstrueras, men varav man ännu icke funnit fossilen. Det finnes större chans att träffa den påtänkta femtåiga hästtypen i Mongoliet än någonstädes eljes i världen.

Den tredje uppgiften, som expeditionen har att lösa, är att söka reda på urformen till människan, sprida nytt ljus över människornas älsta utveckling. Professor N. Fairfield Osborn, chef för American Museum of National History, anser, att man redan gjort tillräckliga upptäckter för att kunna påstå, att det mest primitiva livet har varit rikt utvecklat i Mongoliet i långt avlägsen tid, och att förhållandena där ha varit sådana, att man kan vänta fossilfynd i en beskaffenhet, som tillåter den mest noggranna undersökning. Professorn är av den åsikten, att de älsta däggdjuren och de yngsta jättereptilerna verkligen levat samtidigt. Han anser, att man vid fortsatta undersökningar av ännu yngre avlagringar skulle påträffa spår av det älsta människolivet. Ty de klimatförhållanden, vilka varit rådande vid denna tidpunkt å den nuvarande mongoliska platån, måste ha varit särskilt gynnsamma för tidigt animalt liv. Expeditionen har arbeten för år framåt, och professor Osborn hoppas, att dess fortsatta arbeten skola medföra fynd, vilka förmå kasta nytt ljus över vår djurvärlds utveckling och måhända också människans.

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen

NEDSATTA PRISER PÅ FÖRSKOTTSBETALDA BILJETTER

CUNARD och ANCHOR-DONALDSON LINJERNA

Gör intet misstag — köp biljetter för edra vänner och släktingar i det gamla landet, eller närvar vid den stora utställningen i Göteborg. Tillförsäkra er om det bästa utan högre kostnad. Köp edra biljetter hos de gamla pålitliga CUNARD & ANCHOR-DONALDSON LINJERNA så välkända för de skandinaviska folken. Vårt kontor i Sverige och alla europeiska länder skola gärna hjälpa er eller edra vänner.

Vårt departement för utländska remissor kan överföra alla pängar ni önskar sända till släktingar till lägsta kurs — säker, pålitlig och prompt betalning.

Tillskriv oss för fullständig upplysning beträffande exkursioner till Sverige eller överförande av pängar.

Tillskriv oss för fullständig upplysning beträffande exkursioner till Sverige eller överförande av pängar.

Cunard & Anchor-Donaldson Linjerna

270 Main Street :-: :-: Winnipeg, Man.

P. NELSON

ÄLDSTE SKANDINAVISKE HANDLANDE I WINNIPEG.
409 Dufferin Ave., Tel. St. John 6319
Winnipeg, Man.

Priserna beroende på förändring. Alla priser f. o. b. Winnipeg

Fet sill i 20-lb. pails	$4.50	Metvurst, göteborgsstil	.60
Fet sill i 10-lb. pails	2.50	Primost i 1-lb. paket	.35
Aptitsill i burkar	.55	Brekost i 5-lb. paket, per lb.	.50
Frukostsill i burkar	.60	Spisebröd, per paket	.50
Ansjovis i burkar	.60	Spisebröd, per låda	7.50
Ansjovis i ostronsås	.65	Skorpor, per paket	.50
Gaffelbitar i burkar	.60	Bruna bönor, per lb.	.20
Fiskpudding i burkar	.85	Svenskt öl, per flaska	.35
Fiskbullar, Fyrtornets, 2 lb.	.50	Enbärsdricka, per flaska	.35
Fiskbullar i Kraft, 1 lb.	.60	Potatismjöl, per paket	.25
Fiskbullar, Nelsons, 1 lb.	.45	Fenkol och anis, pr. lb.	1.25
Svensk kaviar	.35	Kardemumma, per ounce	.20
Lutfisk, torr	.38	Koriander, per lb.	1.25
Do. iutsed	.15	Kaffe, per lb. 35—40—50—60	
Rökt lax	.65	Lingon berries	.30

Önskar Ni något, som icke är upptaget å denna prislista, så var god och tillskriv mig därom, och jag skall göra mitt bästa att förskaffa Er det.

Som det nu är möjligt att få nästan alla svenska varor, kan jag tillmötesgå snart sagt alla Edra önskningar i fråga om sådant.

Glöm icke att skriva namn och adress klart och tydligt.

Sänd penningar i postmoney order, express money order, registrerat brev eller check.

FARMLAND I CANADA
The Canadian Pacific Railway
(Koloniserings-departementet)

Gör det lätt
för den svenska jordbrukaren och jordbruksarbetaren

Att slå sig ned i Canada
Lätta avbetalningar arrangerade för trettiofyra år om så önskas. Utmärkta skolor, kyrkor, städer och marknadsplatser etc.

Vi företaga ofta exkursioner för att låta spekulanter bese landet
Reguljär ångbåtsförbindelse från Liverpool, Glasgow och Southampton
Penningförsändelser förmedlade på förmånliga villkor.
För vidare underrättelser och illustrerad pamflett tillskriv:—

The Canadian Pacific Railway
Colonization and Development Department, Winnipeg, Man.
eller Mr. M. E. Thornton, Superintendent of Colonization, Room 10
Department of Natural Resources, Building, Calgary, Alta.

KING GEORGE HOTEL
KING & ALEXANDER

Rum per dag eller vecka.

BASTA BETJANING
ALLT MODERNT

Pris: $1.00 och $1.50 per dag.

Garanterade
SVENSKA SPINNROCKAR
Förfärdigas av undertecknad samt sändas på beställning mot insändandet av $10.50. Sägda spinnrockar ha prisbelönats i Sverige. Passa på tillfället att göra Er egen spinning under vintermånaderna.
HANS PETERSON,
Narrol, P. O., Man.

...yle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
S. W. Goerwell, B. A.
345 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

STANLEY CAFE

Goda måltider till moderata priser. En nätt och ren plats att äta i. Svenska farmare på besök i staden inbjudas hjärtligt.

Wetaskiwin, Alta.

För den Bästa Behandling
samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjalp vadfråga Dr. Leigh

Dr Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under en lång praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarna och andra organ. Snart sagt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på redbar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla gynna draga nytta af min skicklighet. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Medicinar sändas diskreta.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller frågelista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de dessa sjukdomar hos män, och deras följdesamt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte frågelista, sändes alldeles gratis och portofritt i skuret omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Mottagningstid Hvardagar 10-4. Söndagar 10-1. Måndags- Onsdags- och Lördagsaftnar till 8